

«OLERTI EGUNA»

Ogetaz urteak joanak dira jai au, beti pozik, ospatuz goa-
zala emen Larrako txoko onetan. Guztiz olerkitsuak doguz
toki au eta inguruak, ezta beraz iñoiz gogaitu barik urte-
mordoa dala asiari jarraitzea.

Euskal olerkari ta bertsolaririk geienak ementxe izan
dogu alkar aurkitze alaikorra, azaroaren azkenetako egun
nabari ta ondoren aundiko baten, Kristo Erregeren egunez
ain zuzen be. Ementxe artu izan dabe neurtizlari askok eta
askok arnasa barria euren lanean aspertu barik aurrera egi-
teko. Lan txalogarria izan da, beraz, alkarren leian egin izan
doguna.

Gaur osteraz zoritxar naste askoren mende jausiak gare-
larik, aspertu egin gareala dirudi solo onetako saillean, ez
gara beintzat antxiña bateko garrez olerki-soloan saiatzen.
«Olerti» aldizkari txanbeliña ixil-azoa izan zan orain amaika
urte; gerora, ak eta onek poesi-liburu batzuk argitara izan
dabez, baiña urritasun ikaragarrian damurik. Eta egoera or-
tan gagoz, benetako urritasunean, norbaitek dabillega za-
palduta erdi-illik datzan ar kaskarraren pareko. Noiz jagiko
ete? Eta ibilli?

Gure erria, ainbat gauzari bultz-eragiteko abagune onean,
illik dago, besoak lurrerantz ditularik. Ez leuke olan izan

